

## عنوان مقاله:

روزآمد کردن معماری فضای آموزشی با رویکرد سیستم های نوین آموزشی

## محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

## نویسندگان:

نوید مقصدلو - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود، گروه معماری، شاهرود، ایران

الهام صفارزاده - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه پلی تکنیک میلان، گروه معماری، میلان، ایتالیا

## خلاصه مقاله:

در طول چند دهه گذشته رشد آگاهی های جهانی نسبت به محیط تعلیم و تربیت خلاق و سازنده، موضوع طراحی مدرسه را در خور منزلتی جدید و تعمق بسیار مطرح کرده است و به تجربیات آموزش کودکان ابعاد جدیدی بخشیده است. اکنون این نکته عمیقا قابل درک است که محیط بهتر، آموزش و پرورش مطلوب تر را در پی خواهد داشت. لذا به موازات توسعه سیستم و برنامه آموزشی مدارس، الگوی محیطی مدارس نیز باید تکامل یابد. توجه به محیط های آموزشی از مقولاتی است که در چند سال اخیر تبدیل به یکی از دغدغه های ذهنی متخصصان تعلیم و تربیت و متخصصان معماری در کشور ما شده است. نوشتار حاضر با تکیه بر ذات جستجوگر و تجربه پذیر جهان دانش آموزان به منظور پاسخگویی به تحولات گسترده روش های آموزشی، ضرورت بهره گیری از عامل انعطاف پذیری در محیط های یادگیری را مورد تاکید قرار داده و در این رابطه برخی از راهکارهای انعطاف پذیر نمودن یک محیط یادگیری، قابلیت ها و مزیت های این عامل ارایه می گردد. در این راستا برای تبیین دقیق این ایده، برخی از مطالعات در زمینه فرآیند رشد کودکان و سیر طراحی محیط های یادگیری به سمت محیط های انعطاف پذیر، مورد بررسی قرار گرفته و در ادامه ضمن بررسی نیازهای یک کلاس ایده آل، الگوی کلاسی انعطاف پذیر به عنوان ساختاری پاسخگو ارایه می گردد. در نهایت چنین استنتاج می شود که خلق یک محیط یادگیری انعطاف پذیر، که همیشه در حال طراحی توسط کاربران آن است. به نوعی، سازگاری با تجربه پذیری جهان دانش آموز و همسویی با تغییر پذیری روش های آموزشی نو به نو را سبب می گردد که در نهایت موجب یادگیری و ایجاد حس امنیت، مشارکت، پویایی و افزایش خلاقیت دانش آموزان می شود.

## کلمات کلیدی:

محیط یادگیری، انعطاف پذیری، کلاس، روش های آموزشی، دانش آموزان

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662174>

